

CZYNIAC (12) *vb impf*

praet 1 *sg m* -m czyniał (2). ◇ 2 *sg m* -ś czyniał (1). ◇ 3 *sg m* czyniał (2). ◇ 3 *pl m pers* czyniali (7).
Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde bez cytatu*.

Iter. od „czynić”:

1. Działać, robić, wykonywać, zajmować się czym; actitare, factitare *Cn* (11) :

czyniac co (4): *RejKup* g7V; A to co przed tym czyniał Bog przez Anioły ná początku: toż potym przez ludzi niektóre wykonywał. *CzechRozm* 45; wołá ná tych swoich krwią się ludzką páłtwiących páłterzách przelátawác: y wołá to z nimi czynić/ co tylko fámi niewierni y niezbożni pogánie czyniáli *CzechEp* 43.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Bom też to co teraz klechowie czynią y dzwonicowie/ ia z drugimi przedtym czyniał *CzechEp* 66.

a. Zastępuje czasownik wyrażony w zdaniu poprzednim (7) :

W połączeniu z to (3), *co* (2): Niechayże fie nikt miedzy wámi nie znáyduie coby miał przenałzác przez ogień sýná swego (*marg*) Co wiec czyniáli pogáni ku chwale Molochowi (-) *BibRadz Deut* 18/10; Lecż gdy mi tá zwierzchność/ ábo z sobą ná walkę íść/ ábo kogo zábić rofkaże/ iáko też to czyniáli Krolowie żydowscy etc. A więc że bym też y tego czynić nie miał? *CzechRozm* 251v, 6v; *CzechEp* 24. *Cf czyniac komu*.

W połączeniu z tak, jako (2): poniewalz swych od tego znácznie nie broni/ áni złoŃnikow widomie y dotkliwie karze: ták iáko przedtym czyniał *CzechRozm* 183v; *CzechEp* 65.

czyniac komu (1): Pogánom to/ nie Chriftyánom przyftoi mordowác y przesłádowác: tákże wedle słowá Bożego/ niewiernym Zydom: gdyż to ci poŃpolicie záwždy wiernym chwalcom Bożym czyniáli *CzechEp* 42.

2. Sprawiać, tworzyć [co] (1) : y tego nie máłz/ áby ie [*cuda*] dla zbáwienia czynić mieli ci ktorzy ie przedtym czyniáli. Ale ie czynili dla wtwierdzenia tylko y dla świádectwá oney náuki *CzechRozm* 190.

Formacje pochodne cf CZYNIĆ.

Synonim cf CZYNIĆ.